

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PATTON AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське. Видавнич. Товариство, заліковане в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Прічард і МакГрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

3 БОМБАМИ ДО БОРОТЬБИ ПРОТИ КОМУНІСТІВ

В першій годині ночі з суботи на неділю ціла околиця вулиць Бенетайн і Ізабел у Вінніпегу була потрясена страшним вибухом. В багатьох хатах повидітали шоби. Поперелякані мешканці в нічний одяг позривалися з просяння й повибігали на вулицю.

Що сталося? Під бушув церкву, нині приміщення робітничих організацій — товариства безробітних і комуністичної партії, "Воркерс Центр" — злочинна протиробітнича рука підклала бомбу, яка експлуодувала із страшною силою. В будинку спало трох робітників, які, на щастя, вийшли живими. Замах на зруйнування робітничого приміщення, в якому збираються найгірше уполіжені й визискувані нинішньою капіталістичною системою робітники — робітники, які не мають праці, і якому збираються найпереводніші робітники, що належать до комуністичної партії, що організують робітників до боротьби за право на життя — виконано замах не тільки для того, щоб робітники не мали де сходитися та радитися над своїм положенням, але й для того, щоб навести удар в саме серце бойової робітничої організації.

Капіталісти й їхні наймити, які всюди кричать, що комуністи, — це страшні люди, які своєю метою ставлять знищення сучасного капіталістичного ладу й його інституцій збройною силою, та інші страшні річі для застрашення людей, самі вхопилися за бомби, щоб навести комуністичної партії і товариству безробітних рішучого удару, зруйнувавши в першу чергу їхній будинок і давши робітникам до зрозуміння, що брутальна сила капіталізму й їхніх наймитів готова не тільки своїми законами, але й бомбами розбивати революційні робітничі ряди.

Чотири місяці тому назад комуністичній партії й товариству безробітних у Вінніпегу виповіжено було приміщення. Всі шукання за відповідним приміщенням не мали успіху. Не дивлячись на те, що через фінансову кризу в місті багато таких приміщень стоять порожні, їхні власники відмовлялися їх вирентувати для революційних робітничих організацій. Тоді робітники постановили пошукати такого приміщення, де б вони не стояли в ласку власникам, звідки їх ніхто не посмів би викинути кожної хвилини. Робітники з останнього стягнулися на першу рату й купили приміщення, бушу церкву на вулиці Бенетайн і Ізабел. Коли вже заплачено було за вдаток і мали приступити до вироблення паперів, про справу довідався мейор Веб і вжив усіх заходів, щоб перешкодити їй купівлі. Він послав телеграму аж до Лондону, до центрального тіла тої церкви, щоб воно не продало цього будинку комуністам. Але було вже за пізно. Коли власники почали кривити, робітники загрозили судом. Так купівля було dokonano.

Коли робітники стали власниками того будинку, то він став справжнім центром робітничого руху у Вінніпегу. У ньому, крім комуністичної партії й Ліги Комуністичної Молоді, містяться товариства безробітних із своїми зарядами. Він став центром керівництва усіх мітингів та демонстрацій безробітних. З него цілою керівництвом атаком на капіталістичний фронт, з него керувано контраатаками на відбиття наступу капіталістичної класи на робітництво. Атаки й контраатаки робітництва, що йшли з "Воркерс Центр", не були з бомбами, ні з револьверами. Вони не провадилися по злодійській темній ночі. Численні арештування, що їх перевела до цього часу поліція серед робітництва Вінніпегу, показали, що робітники відбивають наступ капіталу не бомбами, але ще страшнішою зброєю — СЛОВОМ ПРАВДИ. Слово, яке несуть ті організації, що містяться у "Воркерс Центр", між робітництвом, є в тисячі разів сильніше за ту бомбу, що її злочинна фашистська протиробітнича рука підклала під будинок.

Капіталістам, фашистам й продажним собачникам неміло слухати те, що каже комуністична партія та товариство безробітних. Для них кожне їхнє слово страшніше за бомбу, бо воно не вибиває вікон в приватних робітничих помешканнях, але демаскує сучасну капіталістичну систему її керівників. За те, а не за інше, вороги компартії й товариства безробітних, вороги цілого революційного робітничого руху розпочали вже наступ на революційні робітничі ряди з бомбами в руках, наступ бандитський серед темної ночі, не числячись з тим, що навіть цілком невинні люди та їхні діти, що відпочивали після денних турбот у власних чи рентованих помешканнях по сусідству з "Воркерс Центр", могли бути вбиті, покалічені.

Тисячі людей в неділю відвідали місце вибуху. Люди приходили, розпитували, а їм відповідав великий напис на будинку: приходіть вечером на Маркет Сквер. Вечером на Маркет Сквер зібралася шістьтисячна громада робітництва, щоб запротестувати проти нового насильства над революційним робітництвом, проти нової просякати. Робітництво того самого дня показало своїм ворогам, що ні арештами, ні бомбами вони не знищать робітничого руху — навпаки, такими провокаційно-бандитськими атаками вони ще зміцнять завязтня робітництва, ще краще згуртують його докола комуністичної партії.

Будинок "Воркерс Центр" у Вінніпегу, в якому містяться революційні робітничі організації й під який в ночі з суботи на неділю, з 6-го на 7-го вересня н. р., злочинна фашистська рука підклала бомбу.

ДЕСЯТЬ РОКІВ КИЇВСЬКОЇ "ПРОЛЕТАРСЬКОЇ ПРАВДИ"

19 серпня київська газета "Пролетарська Правда" святкувала свій десятирічний ювілей. Пролетаріят міста Києва врочисто відсвяткував ювілей своєї газети походами, мітингами, доповідями, підраховуючи одночасно ту величезну роботу, що її, за проведом своєї газети, проробив він за 10 років. Нині ми містимо привітальну статтю міського комітету Київської Комуністичної Партії (більшовицької) України, в якій підкреслюється десятирічна діяльність "Пролетарської Правди". Варто українським робітникам в Канаді повчитися в радянського пролетаріату тому, як він шанує, буде й підносить свою пресу.

Сьогодні "Пролетарська Правда" святкує свій 19-літній ювілей. 10 років існування й роботи "Пролетарської Правди" — це 10 років боротьби й перемог усього пролетаріату, всіх колгоспних мас Києва, що під керівництвом своєї партійної організації простують цілком Леніна, борючись за перетворення старого дожовтневого Києва, Києва — торгового посередника-Києва — форпосту русифікаторської політики старої царської буржуазної Росії і центру українського буржуазного націоналізму, — на новий Київ, Київ пролетарський, Київ індустріальний, Київ — великий центр наукових і культурних закладів, підпорядкованих великому плановій соціалістичного перетворення нашої країни. 10 років боротьби "Пролетарської Правди" — це 10 років бою великої ударної робелькорівської армії, що має тепер 36 тисяч ударників, ентузіастів вивершення фундаменту соціалістичної економіки країни.

За ці 10 років пролетарський Київ дійшов чималих успіхів, борючись за своє даліше зростання під безпосереднім керівництвом ленінських ЦК РКП(б) і ЦК КП(б)У. Здійснюючи п'ятилітку на базі генеральної лінії партії, непереможно борючись на два фронти, київський пролетаріат і колгоспні маси добилися того, що тепер вони успішно йдуть до вивершення своєї п'ятилітки. Металообробна промисловість за останні 3 роки зросла в 16 разів. Сільське господарство київської смуги — колективізовано на 70 відсотків і успішно ліквідується куркульство як

монолітність, єдність і кришеву загартованість більшовицьких лав, веда нещадну боротьбу з ухилами від генеральної лінії партії, з троцькізмом, викриваючи його контрреволюційну суть, і з правим опортунізмом, як годиново небезпечною та примиренством до них. Вони героїчно боролися за нові більшовицькі темпи, за нові форми методів роботи — ударництво й соцзмагання, за нового свідомого робітника-ударника. "Пролетарська Правда" — це більшовицьке знаряддя партії в боротьбі за соціалізм.

"Даліші успіхи на шляху індустріального зростання й соціалістичної реконструкції Києва цілком залежать від виконання промфінплану, від уміння боротися за якість". Оцю постанову ІІ міськпартконференції "Пролетарська Правда" перетворила на програму бойових дій у своїй роботі. "За 5 місяців дальшої роботи газета з новим керівництвом дала зразок ґрунтовної перебудови за вказівками ЦО партії "Правди", зуміла відмовитися від нікому непотрібної академічності, від шкідливого спрямування — "газета для української інтелігенції", і стала справді бойовим органом великої партійної організації України, справжнім організатором активності мас у боротьбі за перемогу соціалізму.

Перебудовуючи всю свою роботу згідно з постановою бюро партійного комітету з 8 березня на засадах оперативності, більшшої насиченості бойовим змістом, більшого повязання своєї повсякденної роботи з масами, "Пролетарська Правда" тепер посідає цілком заслужене місце передового організатора, біяція за перетворення Києва на великий центр легкої індустрії та середнього машинобудівництва, за суцільну колективізацію приміської смуги та ліквідацію на її базі куркульства як класи, за українську пролетарську культуру, за ленінську національну політику, за соціалістичну науку, за план, за завершення фундаменту соціалістичної економіки в 3-му виробничому році п'ятилітки.

За останнє півріччя робелькорівська армія Києва зросла на 8 тисяч ударників-робітників, ентузіастів боротьби за п'яти-

літку за 4 роки. Це зростання є краща відповідь на скіглині опортуністів про занепад робелькорівського руху, кращий доказ міцного зв'язку між найширшими робітничими та колгоспними масами Києва і його партійним органом — "Пролетарською Правдою".

"Велику участь бере "Пролетарська Правда" в боротьбі за перетворення колишнього Києва, центру російського чорнотемного націоналізму, — на місто нової української пролетарської культури, культури соціалістичної індустрії, культури соціалістичних колективізованих лав, культури мілйонних мас робітників та колгоспників.

"Пролетарська Правда", що більшовицькому провідачі ленінську національну політику партії, водночас веде непереможну й завязту боротьбу з націоналістичною буржуазною ідеологією, з усіма ухилами від ленінської національної політики партії й великодержавним шовінізмом — годиново небезпечною і місцевим українським, що відбивають ідеологію ворожих пролетаріату класів, та з примиренським ставленням до ухилів. Вона широко розгорнула боротьбу за піднесення темпів культурбудівництва національного формою, інтернаціонального змістом, за ін-

тернаціональне виховання, за прищеплення робітництву української мови і зміцнення гегемонії пролетаріату в українській культурі.

Виконуючи волю партії, волю широких пролетарських і колгоспних мас Київщини, "Пролетарська Правда" провела величезну роботу й на науковому фронті. Вона змобілізувала маси науковців навколо здійснення завдань партії щодо соціалістичної реконструкції науки й поставлення її на службу соціалістичним планам країни. Той факт, що тепер ми маємо академіків-ударників соціалістичної науки, той факт, що ми маємо нині ряд наукових закладів, які, відповідаючи на заклик бригади Парадініка, колективно стали ударниками соціалістичної науки — є доказ повороту цієї інтервенції до активної участі в процесі вивіщення фундаменту соціалістичної економіки країни, в процесі здійснення п'ятилітки.

Відзначаючи велику роль "Пролетарської Правди" як бойового органу партійної організації Київщини, міський комітет партії вітає пролетаріат Києва, колгоспні маси Київщини, робелькорів та редакційний колектив із 3-м 10-ліття нашого бойового органу — "Пролетарської Правди".

КЛАСОВА БОРОТЬБА ТРУДЯЩИХ ЗАКАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

Жорстока економічна криза — б'є цілу капіталістичну Чехословаччину. Тим дужчі її удари на Закарпатській Україні, де внаслідок злиття промислової кризи з аграрною, ще більше зросло страхіття голоду, злиднів, безробіття.

Ще страшніший привид злиднів і голоду перед десятками тисяч закарпатських злидарів постає саме тепер, коли наслідком поглиблення промислової кризи сталося нове скорочення продукції в найважливіших галузях промисловості, зокрема в лісному (тартаки) й хемічному промислі. Недавно закрито хемічну фабрику в Сваляві, звідки викинуто на вулицю понад 2,000 робітників.

Господарська криза за капіталізму, падаючи всім тягарем на плечі трудящої людності, не щадить і дрібної міської буржуазії, що її податковий прескинув у нечувану заборгованість і призвів до пролетаризації. Не кращий стан і дрібних службовців, на яких так само криза позначилася викидуванням з виробничого процесу, зменшенням заробітної плати, збільшенням оплати комунальних послуг тощо.

Такі методи буржуазії та її підпори — соціал-фашизму розв'язати проблему кризи в Чехословаччині й зокрема урятувати свою колоніальну політику та капіталістичний визиск трудящих мас Закарпатської України.

Але поряд посиденого наступу капіталу на робітничу класу й трудяще селянство, та економічні й політичні права широких трудящих мас — зростає й дужчає контрастний пролетаріату, що веде до чимраз гострішої класової боротьби. Множаться кількісно і посилюються якісно — вияви відпору широких мас.

Про це свідчать ті масові страйки, що бурхливо відбуваються по всіх промислових містах Закарпаття, проваджені за керівництвом компартії й червоних профспілок проти зменшення зарплати і проти збільшення робітничого часу. Проте свідчать масові голодні походи та демонстрації десятків тисяч безробітних і бідних селян під гаслом несплачування податків, вимог допомоги безробітним.

За керівництвом компартії —

день-у-день вистигають і міцніють нові революційні елементи, що підносять на вищий щабель рух трудящих, селян і безробітних, залучаючи їх перемислом до боротьби проти податків, проти екзекуцій, проти аграрної реформи, яка бідняцько-середняцьким масам нічого не дала, крім нечуваної заборгованості й податкового тягару.

Компартія Чехословаччини й Закарпатської України мобілізує й підіймає широкі пролетарські маси на боротьбу проти капіталістичної експлуатації, проти фашизму й соціал-фашизму, проти імперіалістичної війни й інтервенції на Радянський Союз. На засадах постанов VI з'їзду — КПЧ, здійснюючи тактику широкого єдиного фронту знизу, підносячи на вищий щабель класові визвольні бої перетворює відпорність мас наступові капіталу на могутній контрастний цим революційним фронтом. Вона готує робітничо-селянські маси до революційного розв'язання теперішнього капіталістичної кризи, через пролетарську соціалістичну революцію, поваленням чехословацького капіталізму й соціал-фашизму.

М. Чорногорський.

"ТАКОГО УТИСКУ НЕ БУЛО НАВІТЬ ЗА ЧАСІВ КАЙЗЕРА".

Через те, що поліція зайняла будинок ЦК компартії Німеччини, друкарня, де друкується "Роте Фане", що міститься в цьому будинку, не може далі працювати. Близько 150 робітників та службовців через це лишилися без заробітку. Всі спроби службовців одержати своєї роботи поспівдів, що лежать в конторі друкарні не мали наслідків. Безуспішно вони зверталися до поліції. Такий терор проти друкарні робітничої газети не має собі рівного в історії революційного руху.

Газета "Берлінер Морген" вказує, що навіть за часів кайзера не знали таких випадків, коли газетну друкарню закривали і службовці були б залишені напризволяще. Робітники та службовці друкарні "Роте Фане" звернулися з енергійним протестом проти поліційного терору до громадськості та друкарів Берліну заклинаючи приєднатися до їхніх протестів.

ГРОШІ РАДЯНСЬКОГО КИТАЮ

Та частина Китаю, що встановила в себе радянську владу та радянські закони, видає також свої гроші. На повищому образку показано якраз такі грошові значки Радянського Китаю.